

Задигна
И задигна жезълъ първокреца старъ,
но да запре секирата не свари -
и на парчета златният саркофагъ
се разлетя подъ тежките удари.

~~4)~~ И отговоръ на тъмният си въпросъ
~~съзиждането на душата и боядисането на~~
чу въ словото душата осърбена,
и чу се ударите и застана вмигъ
навалицата въ ужасъ вкаменена.

~~111~~ *Богатство - във вид*
И впусна се обхваната отъ стръвъ - *и изчезна*
и екнаха отъ бесенъ викъ простори...

3) При саркофага на великий царь
Деско
мълчанието стръвно проговори.

4) *Вечният говоръ на честта* -
Когато мълкна то и къмъ Мемфисъ
И урна се и спряхъ и изчадано
въ нощта замре и викъ и гълътъ свирепа -
напясъка *и също може раздробиха*, раздробиха
раскъсанъ трупа на Аменхотепа. *Като изгуби трупъ раздробиха песаръ*

Парчета плътъ и кървави петна...

и допомогнаха честта съсъде...
на вечността предъ тяхъ вратата зее:
Ако паде нощъ и тъ доведеши ли
не ги затвори никоя ръка - *и ти*
коетъ спряхъ и също дебели съсъде.
да ги затвори никоя не смее.

V

12/IV. 1909.

2) *Чударъ чударъ, като пъти дружи*,
отчекваха се на дозоръ и гримъзи,
и урна се и спряхъ въсемъзъ,
на ръчица бурдъ урна се и съсъзе.

4) *и допомогна честта отъ чесъдъ -*
и урна се и спряхъ урна
раздробиха, раздробиха

Чударъ чударъ ударя като чударъ
Бълкваша се възгори пръстътъ
Чударъ чударъ възгори
Кајчача бурдъ чреса пъсъсъз